

VII.

Forslag til Lov

om

Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 22. November 1917 om Ændring i § 13 i Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m.

(Fremsat i Landstinget den 4. Oktober 1922 af Justitsminister *Rytter*).

§ 1.

Loven af 22. November 1917 om Ændring i § 13 i Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m., hvis Gyldighed ifølge Lov af 21. December 1921 ophører med Udgangen af Aaret 1922, vedbliver at have Gyldighed indtil Udgangen af Aaret 1923.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1923.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge Lov af 21. December 1921 om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 22. November 1917 om Ændring i § 13 i Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m. ophører denne Lovs Gyldighed med Udgangen af indeværende Aar.

Loven nødvendiggjordes ved, at der under de særlige Forhold, der den Gang havde strakt sig over et Tidsrum af mere end 3 Aar, maatte have Adgang til at udvise fremmede Personer, selv om de havde opholdt sig her i mere end 2 Aar.

Da Justitsministeriet maa formene, at Forholdene fremdeles stiller sig saaledes,

at Loven ikke kan undværes, foreslaas det at forlænge dens Gyldighed indtil Udgangen af Aaret 1923.

Idet man henviser til de i den af Landstingets Udvalg den 18. December 1920 afgivne Betænkning om Forlængelse af Gyldighgden af Loven af 22. November 1917 om Ændringer i § 13 i Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m. (Rigsdagstidende 1920—21, Tillæg B. Sp. 35—38) indeholdte Oplysninger om Antallet af Udvisninger i Aarene 1917, 1918, 1919 og 1920, skal man oplyse, at Antallet i 1921 og i 1922 indtil den 1. September har været henholdsvis 7 og 5.